Китиці калини

Анатолій Клименко

Китиці калини, ягідки червоні,
Назбирали сонце у свої долоні.
Малинове сонце їх щодня будило,
Золоте проміння аж до ночі гріло.

Ягідки червоні назбирали літа.
З небом розмовляли, хмарами укритим.
Зорі в чистім небі слали їм привіти,
З вітром цілувались, колихали віти.

Китиці калини, ягідки червоні,
Хай ростуть на щастя у кожному домі.
Хай ростуть на долю, на веселу вдачу.
Хай я повернуся і усіх побачу.

Як в переднім краї стану я до бою,
Ягідки червоні я візьму з собою.
Ягідки-краплинки, кров землі ввібрали,
Кров мою гарячу ніжно цілували.

Як стікав я кровю у жорстокім бою, —
Ягідки червоні пролились рікою.
Кров землі і тіла побратались тихо.
Напоїли землю і прогнали лихо.

Як я вийшов з бою вже не пам'ятаю,
Ягідки червоні у руках стискаю.
Китиці калини, ягідки червоні,
Назбирали сонце у свої долоні.

Запануєм, браття, у рідному домі.
Ягідки червоні — у віночку доні.
В барвінковім гаю – пісня соловїна.
Нене, наша рідна, — ти у нас єдина!

23.02.2024